

Manifest economic propus de Iulian Nedeia (Simtel) | Cea de-a patra masura propusa României: Reconstrucția de jos în sus

Guvernul României a anunțat trei direcții mari pentru redresarea și dezvoltarea economiei. Toate sunt utile și necesare. Dar lipsește o masura fundamentală, cu adevărat reformatoare, care să creeze valoare direct, pe termen lung, și să aducă bani, nu doar să reducă costuri: crearea de locuri de munca productive.

Cum facem asta?

Prin **HUB 200 — rețeaua care reconstruiește România**, un program național dedicat orașelor mici și mijlocii, care nu doar decongestionează marile centre urbane, ci repornește economia locală, pune în valoare comunitățile locale și readuce demnitatea economică în zonele uitate. **HUB 200** transformă orașele și satele din jur în adevărate motoare de producție, reduce dependența de importuri, creează locuri de munca stabile și bine plătite, atrage românii din diaspora și pastrează tinerii acasă. În același timp, consolidează o piață internă sanatoasă, stimulează consumul local, sprijină agricultorii și micii producători, iar banii rămân în comunitate, circulând în economia reală. Este un plan care generează impact recurent asupra PIB-ului, construind o Românie vie, puternică și autonomă, de jos în sus.

HUB 200 înseamnă 200 de hub-uri economice, construite în orașe mici și medii, cu un impact total de 1 milion de locuri de munca noi și efect direct asupra a 3–4 milioane de oameni, din orașe și din comunitățile rurale adiacente, prin înființarea a 2000 de noi capacități de producție, până la finalul anului 2030.

Fiecare hub generează aproximativ:

- €€€€€€€€ 2.000 de locuri de munca directe (fabrici, logistica, servicii, digitalizare),
- €€€€€€€€ încă 3.000 de locuri indirecte (agricultura, transport, retail, sanatate, educație, logistica).

Cine formează comunitatea din jur?

Fiecare oraș mic sau mediu selectat pentru un hub are, în medie, între 15.000 și 30.000 de locuitori. În plus, beneficiază de sprijinul unei rețele de 5–10 comune sau sate din jur, care aduc o populație suplimentară de 20.000–25.000 de oameni.

Astfel, fiecare hub deservește o comunitate totală estimată între 35.000 și 45.000 de persoane, oameni care nu mai trebuie să migreze în marile orașe, ci pot rămâne acasă, cu costuri de trai mai mici și cu posibilitatea de a păstra legătura cu gospodăriile și terenurile lor.

Cum sunt selectate și înființate cele 200 de hub-uri?

România are 319 orașe, dintre care 103 sunt municipii (41 fiind capitale de județ). Multe dintre aceste orașe sunt complet ignorate: Caracal, Corabia, Balș, Babeni, Darabani, Oravița, Saveni și lista poate continua. Alte orașe sunt bine dezvoltate sau sunt lipite de marile centre (Voluntari, Buftea, Turda etc.).

Astfel, rămân aproximativ 200 de orașe eligibile, orașe ignorate, dar cu un potențial uriaș de a deveni adevărate

poluri economice locale. Aceste orașe au fost abandonate economic, au pierdut populație, iar cei rămași nu mai vad niciun viitor real. Oamenii sunt dezamăgiți, dezorientați, fără soluții concrete.

Prin dezvoltarea HUB-urilor, aceste orașe pot:

- decongestiona marile centre urbane,
- atrage forța de muncă care nu este dispusă să se deplaseze zilnic sau să migreze definitiv,
- oferi oamenilor posibilitatea de a rămâne aproape de casa, chiar și cu venituri mai mici, dar cu costuri reduse (fără navetă zilnică, fără chirii mari), având deja locuințe și timp pentru activități precum grădinarit, agricultura sau creșterea animalelor,
- permite autorităților locale să își construiască școli, spitale și infrastructura din impozitele locale colectate, făcându-le astfel mai responsabile și mai atente în cheltuirea acestor bani, fără a depinde de bugetul central sau de mila președinților de consilii județene.

Aceste orașe au:

- hale goale,
- școli fără copii,
- industrie aproape inexistentă,
- forța de muncă disponibilă, dar reticentă să plece.

În tot acest timp, miliarde de euro s-au risipit pe stadioane fără echipe și pe parcuri goale în sate parasite, prin PNDL și alte programe similare.

Ce se produce?

Ne uităm la datele Institutului Național de Statistică și la deficitele comerciale, atât naționale, cât și europene. În funcție de aceste analize, reconstruim aici exact ce importăm masiv:

- Produse alimentare procesate (paste, ulei, conserve),
- Panificație și produse de brutărie,
- Textile și confecții, inclusiv echipamente de protecție și uniforme,
- Mobilier, garduri, panouri, materiale ușoare,
- Subansamble industriale și componente metalice,
- Echipamente și materiale auxiliare pentru armată și structuri de intervenție (există finanțări masive în UE pentru dotări militare și securitate civilă),
- Produse pentru infrastructura publică (mobilier urban, elemente modulare, soluții prefabricate).

Astfel, România devine mai autonomă și contribuie la reducerea deficitului comercial al Uniunii Europene, motiv pentru care putem cere sprijin financiar direct de la Bruxelles.

Magazinele HUB 200

Fiecare unitate înființată în cadrul HUB va avea magazin propriu, vânzând doar produse din rețeaua HUB 200, direct la preț de producător. Banii rămân în comunitate, iar lanțul valoric devine complet intern.

HUB 200 ca asociație

HUB 200 va fi administrat ca o asociație privată, națională, a orașelor mici și medii, în care vor fi implicați direct statul (guvernul), comunitățile locale și investitorii privați.

Această structură mixtă va coordona alinierea strategică, va promova interesele economice locale și va proteja fiecare comunitate în fața presiunilor externe.

Astfel, se diminuează influența baronilor locali care distribuiau până acum banii publici după interese personale, iar resursele sunt alocate transparent, în funcție de rezultate concrete și dezvoltare reală.

Desigur, implementarea unui astfel de program presupune reforme legislative și o coordonare interinstituțională fără precedent. Dar tocmai acest efort îl propunem: să schimbăm paradigma de dezvoltare prin investiții care creează valoare, nu doar cheltuieli.

Asociația va facilita colaborarea logistică, comercială și tehnologică între hub-uri, va susține schimbul de know-how, va coordona lanțurile de aprovizionare interne și va garanta că producția și valorile adăugate rămân în rețeaua națională.

Scopul final este crearea unui ecosistem economic solidar, care să ofere siguranța, putere de negociere și dezvoltare sustenabilă pentru toate orașele implicate.

Decongestionăm orașele mari

Producția și logistica se mută în orașele mici.

Orașele mari (București, Cluj, Timișoara) pot rămâne concentrate pe:

- Servicii, IT, universități,
- Cercetare, sănătate, cultura,
- Centre administrative și creative.

În plus, pot sprijini orașele mici prin proiecte comune, know-how și infrastructură digitală.

Cât costa și cum contribuie fiecare?

Suprafața și investiție

Un hub presupune:

- 80.000 mp de construcții efective (hale, birouri)
- 20-30 hectare de teren total ocupat (parcari, hale, suprafețe betonate, spațiu verde)
- Cost construcție (hala + infrastructura): 57 milioane EUR/hub - investiții facute de privat/ investitor sau stat.

Ce face statul?

- Subvenționează 1/3 din salarii timp de 2 ani (8.000 EUR/angajat) – aproximativ 16 milioane EUR per hub.
- Dacă investitorul este de acord, statul construiește halele și infrastructura (57 milioane EUR per hub), le închiriaza pe 20 de ani printr-o companie națională, reducând semnificativ CAPEX-ul pentru investitori.

Ce face privatul/investitorul?

- Echipamente și dotari: aproximativ 20 milioane EUR per hub.
- Capital de lucru: aproximativ 3 milioane EUR per hub.

Total pe un hub

- Stat: 73 milioane EUR.
- Privat: 23 milioane EUR.
- Total: 96 milioane EUR per hub.

Total pe 200 hub-uri

- Stat: 14,6 miliarde EUR (200 x 73 milioane EUR).
- Privat: 4,6 miliarde EUR (200 x 23 milioane EUR).
- Total general: 19 miliarde EUR pentru cele 200 hub-uri.

Cum își recuperează statul banii?

Statul încasează aproximativ 33 milioane EUR/an per hub din taxe salariale, TVA, chirii și impozite. După doar 2,5 ani, investiția pe fiecare hub este complet recuperată. Ulterior, statul câștigă anual peste 30 milioane EUR net per hub sau la nivel național (200 hub-uri), 6,6 miliarde EUR/an venituri directe, transformând proiectul în cel mai mare mecanism de regenerare fiscală și socială din istoria recentă.

IRR & NPV pentru stat (pe 20 ani)

- IRR estimat: 30-40%, datorita fluxurilor anuale constante și rapidei recuperari a investiției
- NPV (valoarea actualizata neta): aproximativ 62 miliarde EUR, la o rata conservatoare de actualizare de 5%
- Flux de numerar cumulat (profit): peste 105 miliarde EUR dupa 20 de ani.

Astfel, fiecare euro investit aduce venituri recurente și stabile, mult peste orice proiect clasic de infrastructura publica.

Cum finanțăm și de unde vin banii?

Statul poate garanta parțial creditele investitorilor prin Fondul Național de Contragarantare, facilitând accesul rapid la finanțare și reducând riscul inițial al companiilor private.

Sursele principale de finanțare includ:

1. **Reorientarea PNDL** — transformarea fondurilor alocate pâna acum pentru „beton mort” (stadioane, parcuri goale) în hale productive
2. **Fonduri naționale dedicate (FIDEL)**
3. **PNRR și fonduri europene**, fara distorsionarea concurenței, inclusiv prin cereri directe la Bruxelles, argumentate prin reducerea deficitului comercial european
4. **Implicarea orașelor mari**, prin proiecte comune, know-how și transfer de resurse catre orașele mici
5. **Participarea companiilor mari**, care pot decide sa își mute producția în astfel de huburi pentru a beneficia de infrastructura pregatita și piața locala garantata.

Ce câștigăm toți?**Statul:**

- recupereaza rapid banii prin taxe și contribuții,
- reduce migrația și stabilizeaza bugetele locale.
- aduce diaspora acasa

Privatul/ investitorul:

- desfacerea producției direct în magazinele hub-urilor, fara intermediari,

- CAPEX redus datorita infrastructurii gata pregatite,

- sprijin real și piața internă asigurată.

Comunitatea:

- salarii brute injectate local: 5 milioane EUR/lună per hub, adică 60 milioane EUR/an/hub,

- la nivel național (200 hub-uri): 1 miliard EUR/lună, respectiv 12 miliarde EUR/an,

- oamenii rămân acasă, consumă local, iar banii circulă în comunitate, nu pleacă spre importuri.

Impact în PIB

- Valoare adăugată per loc direct: 50.000 EUR/an.

- 1 milion locuri – 50 miliarde EUR/an (15% din PIB).

- Impact anual, recurent, măsurabil.

România nu se reconstruiește cu prezentări și PR. Se reconstruiește din hale, fabrici și oameni care rămân acasă sau se întorc din diaspora. HUB 200 este a patra măsura strategică, complementar digitalizării, reducerilor și infrastructurii. Este singura care creează valoare reală, durabilă și națională. România are nevoie de hale pline, nu de stadioane goale. Are nevoie de producție, nu doar de importuri. Are nevoie de comunități vii, nu de sate parasite.